

У Х В А Л А

КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням відкритого акціонерного товариства “Концерн Стирол” щодо офіційного тлумачення положень частини другої статті 159 Цивільного кодексу України

м. К и ї в
6 грудня 2006 року
№ 19-у/2006

Справа № 2-10/2006

Конституційний Суд України у складі суддів Конституційного Суду України:

Домбровського Івана Петровича — головуєчий,
Бринцева Василя Дмитровича,
Головіна Анатолія Сергійовича,
Джуня В'ячеслава Васильовича,
Дідківського Анатолія Олександровича — суддя-доповідач,
Іващенко Володимира Івановича,
Кампа Володимира Михайловича,
Колоса Михайла Івановича,
Маркуш Марії Андріївни,
Мачужак Ярослави Василівни,
Овчаренка В'ячеслава Андрійовича,
Пшеничного Валерія Григоровича,
Стрижака Андрія Андрійовича,
Ткачука Павла Миколайовича,
Шишкіна Віктора Івановича,

розглянув питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційним зверненням відкритого акціонерного товариства “Концерн Стирол” щодо офіційного тлумачення положень частини другої статті 159 Цивільного кодексу України (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., № 40–44, ст. 356).

Заслухавши суддю-доповідача Дідківського А.О. та дослідивши матеріали справи, Конституційний Суд України

у с т а н о в и в:

1. Відкрите акціонерне товариство “Концерн Стирол” (далі – ВАТ “Концерн Стирол”) звернулося до Конституційного Суду України з клопотанням про офіційне тлумачення положень частини другої статті 159 Цивільного кодексу України, якими визначено перелік питань, що належать до виключної компетенції загальних зборів акціонерів.

Необхідність в офіційному тлумаченні автори клопотання обґрунтовують тим, що положення частини другої статті 159 Цивільного кодексу України та статті 41 Закону України “Про господарські товариства” “дають неоднозначний перелік повноважень виключної компетенції загальних зборів акціонерів, що в свою чергу призводить до подвійного тлумачення і використання норм зазначених законів як господарючими суб’єктами, так і державними органами”.

2. Перша колегія суддів Конституційного Суду України Ухвалою від 16 листопада 2006 року відмовила у відкритті конституційного провадження у цій справі на підставі пунктів 2, 3 статті 45 Закону України “Про Конституційний Суд України” – невідповідність конституційного звернення вимогам, передбаченим Конституцією України та Законом України “Про Конституційний Суд України”, непідвідомчість Конституційному Суду України питань, порушених у конституційному зверненні.

3. З конституційного звернення та долучених до нього матеріалів випливає, що ВАТ “Концерн Стирол” звернувся до Господарського суду міста Києва з позовною заявою про визнання частково недійсним розпорядження Державної комісії з цінних паперів та фондового ринку від 5 жовтня 2004 року № 328-КФ, яким позивача зобов’язано усунути виявлені порушення шляхом внесення змін до підпункту 13 пункту 8.4.2. свого статуту.

Господарський суд міста Києва позов задовольнив та визнав недійсним розпорядження Державної комісії з цінних паперів та фондового ринку, оскільки воно видано з перевищенням цим органом своїх повноважень. Крім того, у процесі вирішення спору суд виніс окрему ухвалу, якою вказав ВАТ “Концерн Стирол” на необхідність приведення вказаних норм статуту у відповідність до статті 41 Закону України “Про господарські товариства”.

Суб'єкт права на конституційне звернення вважає, що суд дав неправильне тлумачення положень статті 159 Цивільного кодексу України і статті 41 Закону України "Про господарські товариства" та помилково зробив висновок, що положення цих двох актів не суперечать один одному в частині встановлення виключної компетенції загальних зборів акціонерів.

4. Вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження, Конституційний Суд України виходить з такого.

Відповідно до статті 94 Закону України "Про Конституційний Суд України" підставою для конституційного звернення про офіційне тлумачення Конституції та законів України є наявність неоднозначного застосування положень Конституції України або законів України судами України, іншими органами державної влади, якщо суб'єкт права на конституційне звернення вважає, що це може призвести або призвело до порушення його конституційних прав та свобод.

Аналіз конституційного звернення та доданих до нього рішення та окремої ухвали Господарського суду міста Києва свідчить про відсутність фактів неоднозначного застосування положень статті 159 Цивільного кодексу України судами України, іншими органами державної влади саме в контексті статті 94 Закону України "Про Конституційний Суд України".

Фактично у клопотанні йдеться про роз'яснення порядку застосування норм чинного законодавства, визначення пріоритетності положень Цивільного кодексу України у регулюванні порушеного ВАТ "Концерн Стирол" питання та незгоду з окремою ухвалою Господарського суду міста Києва, що не є підставою для конституційного звернення.

До повноважень Конституційного Суду України не належать також питання, віднесені до компетенції судів загальної юрисдикції, в тому числі перевірка законності і обґрунтованості прийнятих цими судами рішень.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 150 Конституції України, статтями 13, 14, 42, 45, 50, 94 Закону України "Про Конституційний Суд України", Конституційний Суд України

у х в а л и в :

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням відкритого акціонерного товариства "Концерн Стирол" щодо офіційного тлумачення положень частини другої статті 159 Цивільного кодексу України на підставі пунктів 2, 3

статті 45 Закону України “Про Конституційний Суд України” – невідповідність конституційного звернення вимогам, передбаченим Конституцією України та Законом України “Про Конституційний Суд України”, невідомість Конституційному Суду України питань, порушених у конституційному зверненні.

2. Ухвала Конституційного Суду України є остаточною.

КОНСТИТУЦІЙНИЙ СУД УКРАЇНИ